

Moje skúsenosti z oddelenia LDCH (doliečovacie oddelenie) považskobystrickej nemocnice.

Bol som pacientom menovaného oddelenie pod vedením pani primárky MUDr. Miriam LAHDOVEJ od 5. 10. 2016 do 26. 10. 2016 a moje skúsenosti sú nasledovné:

Prijatie bolo milé, umiestnili ma na 2-posteľovej izbe. Posteľ bola staromódna a prvá noc bola nepohodlná. Zdalo sa mi, že je „vyležaná“, Čo som ráno ihneď reklamoval a veľmi rýchlo som dostal modernejšiu posteľ. Síce nefungovalo automatické nastavovanie výšky opierky pod hlavou, ale na požiadanie ochotne a hneď to sestričky nastavili podľa môjho želania. Potom, keď odišiel „sused“ pacient a na jeho posteli to fungovalo – ochotne mi vymenili posteľ.

Tak lekári, ako i ostatní pracovníci boli veľmi milí a ohľaduplní, hoci ja som veľmi náročný pacient, ktorý trvá na svojich právach a prípadné nedostatky ihneď reklamuje. Moje pripomienky vypočuli a snažili sa mi vyjsť v ústrety. Nemal som z tohto hľadiska žiadne konflikty.

Napr. v prvých dňoch obedy neboli dostatočne teplé. Keď som to reklamoval, tak mi to ochotne ohriali a potom už nosili obedy s poznámkou „pozor, je to zohrievané“.

Nakoľko zo začiatku to vyzeralo tak, že nás odvezie syn rovno z nemocnice do nášho nového domova, vznikli určité komplikácie, nakoľko najskôr meškala kolaudácie novej časti domova, potom nebola naša budúca izba včas zariadená. Pani primárka však urobila všetko, aby nám vyšla v ústrety.

Zvlášť treba prízvukovať tú skutočnosť, že rehabilitačné sestričky sa mi venovali veľmi dôkladne, aby po tragickej straty ľavej nohy (zavinenej nedbalosťou a neodbornosťou najmenej dvoch lekárov a zariadením pre dôchodcov) ma naučili čo najväčšej samostatnosti, za čo im srdečne ďakujem. Po 21 dňoch som osvojil toľko zručností, že sám tomu nechcem veriť!

Záverom: keby každé zdravotnícke zariadenie pracovalo takto perfektne a malo tak vysoko odborný personál, tak by sa pacienti nemuseli báť, ba mať hrôzu, že čo všetko sa im v týchto zariadeniach môže stať.

Samozrejme, že aj táto nemocnica má pracoviská, ktoré absolútne nevyhovujú dnešným požiadavkám doby a aj lekárov, ktorí by nikdy nemali dostať diplom a neriadia sa „hypokratovou prísahou“, lebo svojou tzv. „prácou“ neliečia, ale skôr ohrozujú pacientov nielen na zdraví, ale aj na živote!!!! Ja som na to „živým“ (chvaľabohu) príkladom, lebo NEROZOZNALI BÉRCOVÝ VRED OD DOSLOVA ODHNÍVAJÚCEHO LÝTKA ĽAVEJ NOHY. Nebyť ďalšieho VYNIKAJÚCEHO pracoviska tejto nemocnice, kde mi síce už nemohli zachrániť nohu, ale sa im v poslednej chvíli podarilo ZACHRÁNIŤ ŽIVOT! Ale o tomto ZÁZRAKU BUDEM PÍSAŤ NESKÔR.

V Považskej bystrici 28. 10. 2016

Ing. Vít'azoslav LÁSZLÓ